

Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι πρόθυμη για διεκκλησιαστικό διάλογο με την Καθολική Εκκλησία

Στην Κύπρο πραγματοποιήθηκε συνεδρία της Μικτής Διεθνούς Επιτροπής Θεολογικού διαλόγου μεταξύ των καθολικών και των ορθόδοξων. Ο τελικός του στόχος, όπως θεωρείται, πρέπει να καταστεί η αποκατάσταση της ιστορικής ενότητας μεταξύ των δυο χριστιανικών εκκλησιών της Ρωμαιο-Καθολικής και της Ορθόδοξης, που διαταράχθηκε τον 11^ο αιώνα.

Στη συνάντηση συζητείται το σχέδιο του εγγράφου για το ρόλο του ρωμαϊκού Επισκόπου την πρώτη χιλιετία, δηλαδή πολύ πριν το σχίσμα των χριστιανών της Ανατολής και της Δύσης. Όπως δήλωσε ο Αρχιεπίσκοπος Βολοκολάμσκ Ιλαρίων, που ηγείται της αντιπροσωπείας του Πατριαρχείου Μόσχας, ο στόχος μας είναι να εξακριβώσουμε την Αλήθεια από κοινού με τις άλλες αυτοκέφαλες εκκλησίες. Και συγκεκριμένα, ποιος ήταν ο ρόλος του Ρωμαϊκού Επισκόπου, σε τι διέφερε από τους άλλους Προκαθημένους των εκκλησιών, αν υπήρχε κάτι το ιδιαίτερο στη διακονία του Ρωμαϊκού Επισκόπου.

Η διασαφήνιση αυτού του ζητήματος είναι κατά την άποψη μας άκρως σημαντικό πράγμα. Γιατί στο παρελθόν η χριστιανική εκκλησία αποτελούσε μία ιδιότυπη συνομοσπονδία ισότιμων μερών. Οι διαφορές μεταξύ τους υπάρχουν στη διάρκεια όλης της πρώτης χιλιετίας, όμως αυτές δεν οδηγούσαν σε μεγάλα προβλήματα. Το σχίσμα μεταξύ των εκκλησιών σε σημαντικό βαθμό είχε κριθεί από πριν λόγω των απαιτήσεων του πάπα της Ρώμης για την αρχηγία ανάμεσα στους χριστιανικούς ιεράρχες. Αυτό έγινε τον Ιούλιο του 1054 και στη συνέχεια οι παπικοί αντιπρόσωποι εξάγγειλαν την καθαίρεση και τον αναθεματισμό αποκλεισμό από την εκκλησία) του Πατριάρχη Κων/πόλεως Μιχαήλ Κηρουλαρίου. Ως απάντηση ακολούθησε αντίστροφος αναθεματισμός – των παπικών ιεραρχών. Βέβαια, το σχίσμα οφειλόταν και σε άλλους λόγους. Με την πάροδο του χρόνου οι διαφωνίες μεταξύ των δυο εκκλησιών αποκτούσαν σοβαρότερο χαρακτήρα. Σ' αυτό συνέβαλε και η διακήρυξη εκ μέρους της Καθολικής Εκκλησίας νέων δογμάτων, ειδικότερα, για το αλάθητο (και αναμάρτητο) του πάπα της Ρώμης, καθώς και οι διενέξεις και οι προσβολές, που είχε προκαλέσει η πολιτική του Βατικανού έναντι των Ορθόδοξων Εκκλησιών.

Τις τελευταίες δεκαετίες η κατάσταση άρχισε να αλλάζει. Στους εκκλησιαστικούς κύκλους άρχισε να γίνεται λόγος για τη σημασία της αλληλοκατανόησης και της ανάγκης του ξεπεράσματος των εμποδίων που χωρίζουν τους δυο κλάδους του Χριστιανισμού. Ίσως, αυτές οι διαθέσεις υπαγορεύονται από το ότι οι χριστιανικές εκκλησίες έχουν βρεθεί αντιμέτωπες με τις ίδιες προκλήσεις και φαινόμενα. Ο πολεμοχαρής αθεϊσμός, από τη μιά, και ο τεράστιος αριθμός κάθε λογής αιρέσεων, από την άλλη, διαβρώνουν τις διαθέσεις και τα μυαλά του ποιμνίου και κλονίζουν τις βάσεις της θρησκευτικής αντίληψης του κόσμου. Για να μην αναφερθούμε και στη δραστηριοποίηση των άλλων θρησκειών στο χριστιανικό χώρο. Οι δημιουργημένες συνθήκες αναγκάζουν τους καθολικούς και τους Ορθόδοξους να τείνουν ο ένας στον άλλο χέρι συνεννόησης. **Όμως σ' αυτή την περίπτωση είναι μάλλον απίθανο ότι μπορεί να γίνει λόγος για την αποκατάσταση της ενότητας της Δυτικής και της Ανατολικής Εκκλησίας και για την επιστροφή τους στον παραδοσιακό χριστιανισμό**, θεωρεί η Ελένα Τσουντίνοβα, συγγραφέας, ιστορικός και κοινωνικός παράγοντας.

«Για να δημιουργηθεί δογματική ενότητα, ένα από τα μέρη πρέπει να προβεί σε φαντασμαγορικές παραχωρήσεις. Διαγράφοντας έτσι την ιστορία του στη διάρκεια μερικών αιώνων. Έχουν προχωρήσει σε πολύ μεγάλη απόσταση και αυτό το χάσμα κατά την άποψη μου, δυστυχώς, δεν μπορεί να ξεπεραστεί. Δυστυχώς, επειδή είμαι άνθρωπος, που αγαπώ τη

Δυτική εκκλησία και λυπούμε βαθιά για τους λόγους της διατάραξης αυτής της ωραίας ενότητας».

Πραγματικά, προς το παρόν δεν διαφαίνεται οποιαδήποτε προθυμία υποχώρησης από τις «αρχές». Μάλλον, αντίθετα - στις 11 Οκτωβρίου ο πάπας Βενέδικτος 16ος κατάταξε στην κατηγορία των αγίων τον Αρχιεπίσκοπο Ζίγκμουντ Φελίνσκι, που είναι γνωστός ως ένας από τους πιο μανιακούς πολέμιους της Ορθόδοξης πίστης!

<http://greek.ruvr.ru/main.php?lng=gre&q=5387&cid=105&p=21.10.2009>